

(דף ב ע"א) קן דיליה בית דיליה היכל דיליה, מלון דיליה ובארעא קדישא איהי יחודיה וביתיה,
ולאו מלון ואכסניא, אלא פפום ההוא בר נש דתקין לה, ובגין דא יהיב מדת חסד לאברהם.

גבורים מסטרא דגבורה דיהבין תוקפא למאריהון לכפוש עבד תחת רבו ושפחה תחות גבורתה
בקשנרא דתפליו, דמאן דלית ליה תפליו בשעת קריאת שמע, מסטרא דיליה שליט עבד
ושפחה על עלמא, ובההוא שעתא רגזא שכינתא, הדא הוא דכתיב (משלי ל כב) תחת עבד פי
ימלוד ושפחה פי תירש גבורתה.

ואוף הכי איהי רגזא יתיר על נבל פי ישבע לחם (שם), דאתמר ביה (שם טו ו) לכו לחמו בלחמי,
דאיהו קמץן נבל בממוניה נבל שמייה, דלאו איהו נדיב ולא איהו מזרעא דאבהן דאתמר
עליהו (תהלים מז י) נדיבי עמים נאספו, דהא קמץן איהו עני הדעת, פתר דלא עביד טיבו למארי
תורה למנהו מחזיק בידיהו, ואורייתא בלא פקודיא לא איהי תורת יהו"ה.

מארי תורה מסטרא דעמודא דאמצעייתא, דביה חצות לילה הוה קם דוד לחברא ליה בשכינתא
דאתקריאת לילה, ואיהו שומר מה מליילה (ישעיה כא יא), ליל ה', ליל שמונים הוא ליהו"ה (שמות יב
מב), ובגינה אתמר כל העוסק בתורה בלילה הקדוש ברוך הוא מושג עליו חוט של חסד ביום,
שנאמר (תהלים מב ט) יומם יצנה יהו"ה חסדו ובלילה שירה עמי.

חוזים נביאים מסטרא דנצח והוה, דבהון פלילין תריין שמחין דאינון יאהדונה"י, דבהון תמניא
אתוון, לקבל תמניא ספרי נביאים, ונביאים תריין הא עשר, לקבל עשר ספירן, לקבליה חזא
יחזקאל עשר מראות. צדיקים מסטרא דצדיק, על פל אליו אתמר (דברים כב ו) לא תקח האם על
הבנים.

ועוד אליו דעסקין באורייתא לשמה, ונטרין פקודתא דאינון תרי"ג מצות דתליון משם יהו"ה
בענבין באתפלא, כדי ליחד בהון לשם יהו"ה בשכינה, כבר נש דמתוחד עם בת זוגיה בכל
אברין דיליה לאפקא זרעא מעליא, אתמר בהון (שם) לא תקח האם על הבנים, ואליו דלא
משתדלי באורייתא לשמה, אתמר בהון שלח תשלח את האם, את לרבות שם יהו"ה דאסתלק
עמה מההוא בר נש.

ועוד אליו דאוקרין שפחות וימים טובים, אתמר עלייהו לא תקח האם על הבנים, דעבדין
עובדא דבגין עם שפת מלכתא, ועם קודשא בריך הוא דאיהו יום השבת, מאן דקיים ביה (ישעיה
נח יג) וכבודתו מעשות דרכיה, האי איהו (שמות כ יב) פכד את אביה ואת אמה וגומר.

דתלת עלמין נינהו, תריין ירית בכבוד אב ואם, ותליתאה ירית באורייתא, דכליל לון ב"ן י"ה,
הדא הוא דכתיב (דברים ל כ) פי הוא חנייה ואורח ימיה, פי הוא חנייה בעולם הזה דא גן דלתתא,
וארד ימיה דא עלמא דאתי עלמא אריבא, על האדמה אשר יהו"ה אלהי"ה נותן לה עלמא
שפלה.

ועוד אליו הקשרין לשכינתא עם קודשא בריה הוא בקשורא דתפלין, אתמר עלייהו לא תקח
האם על הפנים, ואינון דלא קשרין לון בחדא, אתמר בהון שלח תשלח את האם, ועוד אליו
דמייחדין לון בחדא, לעמודא דאמצעייתא ושכינתא תתאה בקריאת שמע, אתמר עלייהו לא
תקח האם על הפנים, ואליו דלא מייחדין לון בחדא דקריאת שמע, פתיב בהון שלח תשלח
את האם, בכל אתר את לרבות, והכא לרבות חכמה עלאה אב האמונה דאיהי בינה, ועלה
אתמר הכא לא תקח האם, שלח תשלח את האם, הדא הוא דכתיב (משלי ב ג) פי אם לפינה
תקרא, ואיהי אורייתא דלעילא דאתמר בה (שם א ח) ואל תטש תורת אמה.

ועוד אליו דנטרין אות ברית בתחומיה, דאיהו שמונה ימים, ונטרי אות שבת בתחומיה, דאינון
י"ז מן יאהדונה, דבגינייהו אוקמוה מארי מתניתין, דלא אשתפח בר נש פחות מתרוייהו,
פתיב לא תקח האם על הפנים, ואינון דלא אשתפחו בכל יומא בשתי אותות אלו דאינון אות
תפלין ואות ברית (ד ב ע"ב) מילה, ובשבת אות ברית ואות שבת, פתיב בהון שלח תשלח את
האם.

ואי תמרון אמאי צריכין למיהוי תרוייהו בכל בר נש בכל יומא, בגין דלא תשתפח שכינתא
דאיהו יו"ד מן אדנ"י, יחידה בלא קודשא בריה הוא דאיהו יו"ד מן יהוה, וצריה בר נש דלא
ישתפח בכל יומא פחות מתרוייהו, ואי לא עליה אתמר (משלי טז כח) ונרגן מפריד אלוף, דאפריד
אלופיה דעלמא משכינתא, נוקבא אתמר בה (שמות לא יז) אות הוא לעולם, דכורא ברית מלח
עולם הוא, ובגין דא אות תפלין נוקבא, אות ברית דכורא, ורזא דמילה (דברים ל יב) מ"י י"עלה
ל"נו ה"שמיה, ברישי תיבין מיל"ה ובסופי תיבין יהו"ה, בתפלין נוקבא הדא הוא דכתיב (שמות
יג טז) והיה לאות על ידכה יד פחה.

ועל כן דעפורה דא אתמר, (ישעיה דו) וספה תהיה לצל יומם וגומר, ואיהו לשון סכך שמשפכת בה
אימא על פניה, אפרוחים הילה תלת הדסים ותרי בדי ערבות ולולב, או ביצים דא אינון אתרוגין
דכל חד שיעוריה בכפיצה, ואליו דרשימין בהון פתיב עלייהו לא תקח האם על הפנים, דתלת
הדסים רמיזין לתלת אבהו, תרי בדי ערבות לתרי נביאי קשוט, לולב צדיק פתמר ופרח (תהלים
צד ג), אתרוג רמיז לשכינתא, סופה רמיזא לאימא דמספכת עלייהו, הא אינון תמניא לקבל
יאהדונה, דאיהו חושבן סופ"ה כ"ו ה"ס, ואליו דלא נטלין אליו סימנין בידיהו פתיב בהון
שלח תשלח פת"ר חכמ"ה, דלא שריין אליו באליו תמניא, למיהו בלהו עשר ספירן בכל נענוע
ונענוע דנענועי דלולב ומיניו, בכל פקודא ופקודא.

ועל האי צפור קא רמיזו רבנן בהגדה דבתרא, דרבה בר בר חנה דהוה אזיל בפסינתא, וחזא
לההיא צפרא דימא מטא עד קרסולוי, ומאן צפור הכא חד מאליו אפרוחי או מאינון ביצים,
אפרוחים פגון פרחים דלאו אינון גמר פרי מתתא לעילא, או מבנים שית דאינון מעילא לתתא
תחות אימא עלאה, דהא ביצים מסטרא דאימא תתאה אינון דאיהי ביצה, אפרוחים מסטרא
דצדיק מתתא לעילא, אלא לא הוה אלא מאליו אפרוחי וצדיק שמיה עמודא חדא מארעא עד

רקיעא, וימא מטי עד קרסולוי אלין נצח וזהו, דאימא עלאה איהי ימא דאתפשטת לחמשין
תרעין, עד קרסולוי דההוא עופא.

פגוונא דא יו"ד איהו עשר ה' חמש, עשר זמנין ה' אינון חמשין, עשר בכל ספירה מאלין חמש
מהסד עד הוד, יסוד נטיל לון פלהו ואיקרי כ"ל כליל מאלין חמשין, וכרסיא דלתתא ים המלח
כפא דין.

עוף דאיהו צפור דיליה איהו מטטרו", עליה אתמר (קהלת י ב) כי עוף השמים יוליד את הקול,
קול דקריאת שמע דאיהו כליל שית יומין דחול ושלטי עליהו, ונטיל ההוא קול ופרח ביה עד
עמודא דאמצעיתא, דאיהו קול יהו"ה על המים, (תהלים כט ג) ולית מים אלא תורה, ואיהו קול
יהו"ה בהדר, עד שית קלין ואיהו שביעאה לון באימא.

ובעל כנפים יגיד דבר (קהלת י ב), דא צלותא, דמטי לה עד צדיק חי עלמין, כליל ח"י ברבאן,
דאתמר בהון (משלי י 1) וברכות לראש צדיק, חי העולמים, וצלותא איהו דבור דרכיבת עליה,
ואיהו מרכבה לגבה ביומין דחול, ודא שכינתא ודא אדנ", קול רכיב בפומוי דא יהו"ה, ורוא
דדבור (תהלים נא יז) אדנ"י שפתי תפתח וגומר, ואיהו מרכבה לתרוייהו פגוונא דא יאהדונה",
והכי סליק מלאך פחושבן תרין שמהן פחדא, ובגין דא אתקרי מלאך שר הפנים, העל יד
שליחא דא מתיחדין בשית יומי דחול, אבל ביומא דשבתא לא סלקין תרין שמהן אליו, דאינון
עמודא דאמצעיתא ושכינתיה, ולא מתיחדין על ידי שליח, אלא בצדיק חי עלמין, ועליה אתמר
כי עוף השמים יוליד את הקול, קול

